

Soós József

Egyenes, kör és hurok

Az volt a Boldogság!

A húzott vonal mámore,
puha ceruza nyoma
a papíron.
Egyenes, kör és hurok.

Kezem feje anyám kezében,
világít a lámpa fénykörében.

Fogaim közt ma is
rágott ceruza íze árad,
s a tűzhely nyitott ajtaján
fanyar illata száll a fának.

.....

Petróleumlámpa
sárga fénye
és álmok fehérsége
világol
egy régi kertben.

Alkonyfény

Ellobbantak a
piros lángok,
hús, nyári
kardvirágok –

a szőlő már beért.

Hamvas gerezdek,
bőrükön reszket
az alkonyi fény.

Csendül a barack,
lány gordonkahang –
alma fényesül.

Közelít az este,
dombokat belepte
a köd, a zaj elült.

Engem is elért
az ősz közönye:
tompá lomhaság.

Néma lettem,
oly csendes
akár a fák.

Lélegzet elakad,
csontomba fagy suhan:

Mi lesz odaát?